

Cauza C-781/23**Cerere de decizie preliminară****Data depunerii:**

18 decembrie 2023

Instanța de trimitere:

Högsta förvaltningsdomstolen (Suedia)

Data deciziei de trimitere:

12 decembrie 2023

Recurentă:

Malmö Motorrenovering AB

Intimat:

Allmänna ombudet hos Tullverket

HÖGSTA PROCES-VERBAL [...]**FÖRVALTNINGS-** 12. 12. 23 [...]**DOMSTOLEN** [...]

[...]

RECURENȚĂ

Malmö Motorrenovering AB [...]

[...]

INTIMAT

Allmänna ombudet hos Tullverket (reprezentantul general al Autorității Vamale, Suedia)

[...]

ORDONANȚĂ

Se solicită Curții de Justiție a Uniunii Europene pronunțarea unei decizii preliminare în temeiul articolului 267 TFUE, în conformitate cu cererea de decizie preliminară atașată în acest sens (anexa la procesul-verbal).

[...]

ANEXĂ

Cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE prin care se solicită interpretarea articolului 251 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (denumit în continuare „Codul vamal al Uniunii”)

Introducere

- 1 Prin intermediul trimiterii sale preliminare, Högsta förvaltningsdomstolen (Curtea Administrativă Supremă, Suedia) solicită clarificări cu privire la modul în care trebuie interpretat articolul 251 din Codul vamal al Uniunii sub aspectul condițiilor de prelungire a unei perioade prestabilite de păstrare a mărfurilor sub regimul de admitere temporară. Întrebarea preliminară a fost formulată în cadrul unei proceduri privind stingerea unei datorii vamale în temeiul articolului 124 alineatul (1) litera (h) din Codul vamal al Uniunii.

Dispozițiile de drept al Uniunii aplicabile

- 2 Potrivit articolului 28 alineatul (1) litera (b) din Codul vamal al Uniunii, o decizie favorabilă se revocă sau se modifică dacă titularul deciziei solicită acest lucru.
- 3 Articolul 79 alineatul (1) litera (a) prevede că, în cazul mărfurilor supuse unor taxe la import, o datorie vamală la import ia naștere în cazul nerespectării, printre altele, a unei obligații stabilite în legislația vamală cu privire la admiterea temporară a unor astfel de mărfuri pe teritoriul Uniunii.
- 4 Datoria vamală care a luat naștere în temeiul articolului 79 alineatul (1) litera (a) se stinge, potrivit articolului 124 alineatul (1) litera (h), în cazul în care (i) nerespectarea care a dus la nașterea datoriei vamale nu a avut consecințe semnificative asupra funcționării corecte a regimului declarat și nu constituie o tentativă de fraudă și (ii) toate formalitățile necesare pentru reglementarea situației mărfurilor sunt îndeplinite ulterior.
- 5 Articolul 250 alineatul (1) stipulează că, în cadrul regimului de admitere temporară, mărfurile neunionale destinate reexportului pot să facă obiectul unei destinații speciale pe teritoriul vamal al Uniunii, cu scutire totală sau parțială de taxe la import.
- 6 Articolul 251 stabilește perioada în care mărfurile pot rămâne sub regimul de admitere temporară.

- 7 Alineatul (1) al acestui articol precizează că autoritățile vamale fixează perioada în care mărfurile plasate sub regimul de admitere temporară trebuie reexportate sau plasate sub un alt regim vamal. De asemenea, se precizează că această perioadă trebuie să fie suficientă pentru ca obiectivul utilizării autorizate să fie atins.
- 8 Potrivit alineatului (2), cu excepția cazului în care se prevede altfel, perioada maximă de păstrare a mărfurilor sub regimul de admitere temporară pentru aceeași utilizare și sub responsabilitatea aceluiași titular de autorizație este de 24 de luni, chiar și în cazul în care regimul a fost încheiat prin plasarea mărfurilor sub un alt regim special, urmat la rândul său de o nouă plasare sub regimul de admitere temporară.
- 9 În temeiul alineatului (3), în cazul în care, în împrejurări excepționale, perioada pentru utilizare autorizată menționată la alineatele (1) și (2) nu este suficientă, autoritățile vamale pot acorda o prelungire a acesteia pentru o durată rezonabilă, în baza unei cereri justificate depuse de titularul autorizației.
- 10 În sfârșit, alineatul (4) prevede că perioada totală pe durata căreia mărfurile pot rămâne sub regimul de admitere temporară nu depășește 10 ani, cu excepția cazului fortuit.
- 11 Potrivit articolului 103 litera (a) din Regulamentul delegat al Comisiei (UE) 2015/2446 din 28 iulie 2015 de completare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește normele detaliate ale anumitor dispoziții ale Codului vamal al Uniunii, în scopul aplicării articolului 124 alineatul (1) litera (h) punctul (i) din cod, depășirea unui termen cu o perioadă de timp care nu este mai lungă decât prelungirea termenului care ar fi fost acordată în cazul în care ar fi fost solicitată este considerată o nerespectare fără efect semnificativ asupra funcționării corecte a unui regim vamal.

Situația de fapt

- 12 Cauza privește societatea Malmö Motorreovering AB și un import temporar al unei mașini de curse din Statele Unite ale Americii în Suedia. Intenția de import a societății a fost de a utiliza vehiculul în activități de curse de mașini în cadrul Uniunii Europene și de a îl reexporta ulterior. Activitățile de curse urmau să dureze până la 8 septembrie 2019. Societatea a solicitat și a obținut autorizația de utilizare a regimului de admitere temporară și, la 30 aprilie 2019, a introdus vehiculul în țară. Cu toate acestea, potrivit condițiilor de autorizare, vehiculul trebuia reexportat până la 30 iulie 2019, adică înainte de încheierea activităților de curse. Motivul pentru care s-a decis această dată, și nu o dată ulterioară, este o chestiune care face obiectul unui litigiu între societate și Tullverket (Autoritatea Vamală din Suedia).

- 13 Este cert că vehiculul nu a fost reexportat decât la 19 septembrie 2019, adică ulterior datei stabilite în autorizație, și că acest lucru nu a constituit o tentativă de fraudă.
- 14 Întrucât vehiculul a fost reexportat după data de expirare prevăzută în autorizație, Autoritatea Vamală a decis să impună societății taxe vamale în cuantum de 101 959 SEK și TVA în cuantum de 280 387 SEK.
- 15 Societatea a introdus o acțiune împotriva acestei decizii la Förvaltningsrätten i Linköping (Tribunalul Administrativ cu sediul în Linköping, Suedia), care a admis acțiunea și a decis că datoria vamală, inclusiv TVA, trebuie stinsă. Förvaltningsrätten a luat act de faptul că societatea nu indicase o dată finală pentru reexport în declarația sa vamală, având intenția de a exporta vehiculul numai după încheierea sezonului de curse. În opinia Förvaltningsrätten, nu există niciun element care să indice că ar fi existat o intenție de fraudă în cadrul procedurii, ci mai degrabă pare să fi fost o simplă omisiune. În acest context și având în vedere că Autoritatea Vamală nu susținuse că există motive pentru a nu acorda societății un termen până la data reexportului efectiv al vehiculului, în cazul în care această dată ar fi fost deja menționată în cerere, Förvaltningsrätten a apreciat că există motive pentru a permite stingerea datoriei vamale în temeiul articolului 124 alineatul (1) litera (h) din Codul vamal al Uniunii.
- 16 Autoritatea Vamală a formulat apel în fața Kammarrätten i Jönköping (Curtea de Apel Administrativă din Jönköping, Suedia), care a admis calea de atac și a confirmat decizia Autorității Vamale. Kammarrätten a constatat că, pentru acordarea scutirii în temeiul articolului 124 alineatul (1) litera (h) din Codul vamal al Uniunii și al articolului 103 litera (a) din regulamentul de completare, este necesar să se examineze dacă și în ce măsură i s-ar fi acordat societății o prelungire a termenului de reexport al vehiculului în cazul în care ar fi fost depusă o cerere de prelungire la Autoritatea Vamală. Nu s-a apreciat că societatea a demonstrat că împrejurările erau de așa natură încât să se poată considera probabil că i s-ar fi acordat o prelungire dacă ar fi fost depusă o astfel de cerere. Acest lucru a fost valabil îndeosebi având în vedere că o prelungire în acest caz ar fi necesitat ca societatea să poată invoca împrejurări excepționale ca motiv pentru acordarea unei astfel de cereri. Prin urmare, nu exista niciun motiv pentru stingerea datoriei vamale în temeiul articolului 124 alineatul (1) litera (h) din Codul vamal al Uniunii.
- 17 Societatea a introdus recurs în fața Högsta förvaltningsdomstolen împotriva hotărârii pronunțate de Kammarrätten. Högsta förvaltningsdomstolen poate limita admisibilitatea recursului la un anumit aspect al cauzei în situațiile în care examinarea acestui aspect prezintă o importanță deosebită pentru aplicarea uniformă a legii (denumită în continuare o „chestiune de precedent”). Högsta förvaltningsdomstolen a admis recursul în ceea ce privește chestiunea de precedent referitoare la condițiile de stabilire și de prelungire ulterioară a perioadei în care mărfurile pot rămâne sub regimul de admitere temporară în

temeiul articolului 251 din Codul vamal al Uniunii. A fost amânată pronunțarea pe marginea admisibilității recursului pentru restul aspectelor cauzei.

- 18 În astfel de cauze, acțiunea statului în fața Högsta förvaltningsdomstolen este introdusă de reprezentantul general al Autorității Vamale. Reprezentantul general, iar nu Autoritatea Vamală, este, așadar, o parte distinctă în fața Högsta förvaltningsdomstolen. Cu toate acestea, Autoritatea Vamală a avut posibilitatea de a prezenta observații în cauză.

Pozițiile părților și ale Autorității Vamale

Malmö Motorrecovering AB

- 19 Malmö Motorrecovering AB solicită Högsta förvaltningsdomstolen să constate că există motive pentru a permite stingerea datoriei vamale impuse societății. Societatea invocă următoarele argumente.
- 20 Având în vedere atât litera, cât și scopul articolului 251 din Codul vamal al Uniunii, opinia Autorității Vamale potrivit căreia sunt necesare împrejurări excepționale pentru aplicarea motivelor de scutire este eronată. Împrejurările excepționale menționate la alineatul (3) al articolului se referă la perioada de 24 luni prevăzută la alineatul (2). Alineatul (3) face trimitere și la alineatul (1), deoarece este posibil ca această perioadă să fi fost stabilită de la început la 24 luni sau mai mult. Prin urmare, dispoziția de la alineatul (3) trebuie interpretată în sensul că regimul de admitere temporară poate dura până la 24 de luni și că o perioadă mai lungă necesită motive excepționale.

Reprezentantul general al Autorității Vamale

- 21 Reprezentantul general al Autorității Vamale consideră că este necesar să se dispună trimiterea cauzei spre reexaminare către Kammarrätten, invocând faptul că nu se aplică dispozițiile articolului 251 alineatul (3) din Codul vamal al Uniunii și susține următoarele.
- 22 Norma generală stipulată la articolul 251 alineatul (1) din Codul vamal al Uniunii este că perioada stabilită de autoritatea vamală trebuie să fie suficientă pentru ca obiectivul utilizării autorizate să fie atins. În cazul în care perioada determinată în care mărfurile pot rămâne sub regimul de admitere temporară se dovedește insuficientă, titularul autorizației poate, în temeiul articolului 28 alineatul (1) litera (b), să solicite modificarea deciziei în sensul prelungirii acestei perioade. O interpretare rezonabilă a acestei din urmă dispoziții este că aceasta poate fi limitată de alte norme, în măsura în care sunt aplicabile. Întrebarea este dacă articolul 251 alineatul (3) include o astfel de limitare în situația de față.
- 23 În ceea ce privește prelungirea perioadei prevăzute la articolul 251, pare rezonabil și adecvat ca o astfel de prelungire să poată fi decisă în cazul în care titularul

autorizației poate demonstra că perioada stabilită nu este suficientă pentru atingerea obiectivului. A impune acordarea unei astfel de prelungiri numai în împrejurări excepționale ar aduce atingere finalității normelor.

- 24 Din partea introductivă a articolului 251 alineatul (3) din Codul vamal al Uniunii reiese în mod clar că această dispoziție are vocația de a se aplica în situația în care perioada pentru utilizare autorizată menționată la alineatele (1) și (2) nu este suficientă. Având în vedere finalitatea acestor dispoziții, trimiterea la alineatele (1) și (2) trebuie interpretată în sensul că alineatul (3) se referă la o prelungire a perioadei prevăzute la alineatul (1), care depășește perioada maximă de 24 de luni menționată la alineatul (2).
- 25 O astfel de interpretare implică faptul că limitarea la împrejurările excepționale prevăzute la articolul 251 alineatul (3) se aplică numai în cazul în care o prelungire a perioadei pe durata căreia mărfurile pot rămâne sub regimul de admitere temporară (pentru aceeași utilizare și sub responsabilitatea aceluiași titular de autorizație) ar duce la o perioadă mai mare de 24 de luni.

Autoritatea Vamală

- 26 Autoritatea Vamală susține că recursul trebuie respins și afirmă că articolul 251 alineatul (3) din Codul vamal al Uniunii se aplică în speță. Această susținere se referă atât la alineatul (1), cât și la (2). În cazul în care alineatul (3) ar trebui să se aplice numai în situația în care s-ar depăși perioada maximă de 24 de luni aplicabilă în temeiul alineatului (2), alineatul (3) ar face referire numai la alineatul (2).

Necesitatea unei decizii preliminare

- 27 Este cert că perioada de reexport decisă de Administrația Vamală nu era suficientă pentru atingerea obiectivului utilizării autorizate, și anume utilizarea vehiculului pentru participarea la curse pe teritoriul Uniunii până la începutul lunii septembrie 2019. În plus, nu se contestă faptul că perioada totală necesară pentru ca societatea să atingă acest obiectiv a fost mai mică de 24 de luni și că nu a existat nicio tentativă de fraudă.
- 28 Problema care se ridică în cauza aflată pe rolul Högsta förvaltningsdomstolen este de a stabili care sunt condițiile aplicabile, într-o situație precum cea descrisă mai sus, pentru a determina și, ulterior, pentru a prelungi perioada în care mărfurile pot rămâne sub regimul de admitere temporară în temeiul articolului 251 din Codul vamal al Uniunii.
- 29 Articolul 251 alineatul (3) stipulează că, în cazul în care, în împrejurări excepționale, perioada pentru utilizare autorizată menționată la alineatele (1) și (2) nu este suficientă, autoritățile vamale pot acorda o prelungire a acesteia pentru o durată rezonabilă, în baza unei cereri justificate depuse de titularul autorizației.

Societatea și reprezentantul general interpretează dispoziția în mod diferit de Autoritatea Vamală.

- 30 Astfel cum susțin societatea și reprezentantul general, articolul 251 alineatul (3) din Codul vamal al Uniunii poate fi interpretat în sensul că este aplicabil numai dacă o cerere de prelungire a perioadei are ca efect faptul că perioada deja acordată, împreună cu prelungirea aplicată, va depăși perioada de 24 de luni prevăzută la alineatul (2). În cazul în care se interpretează în acest sens alineatul (3), cerința împrejurărilor excepționale nu este aplicabilă atunci când, precum în speță, perioada deja acordată, împreună cu prelungirea solicitată, este mai mică de 24 de luni.
- 31 Cu toate acestea, Autoritatea Vamală interpretează alineatul (3) în mod diferit și susține că trimiterea la alineatele (1) și (2) înseamnă că alineatul (3) este întotdeauna aplicabil atunci când perioada pentru utilizare autorizată deja acordată nu este suficientă. În cazul în care această dispoziție este interpretată în acest sens, cerința privind împrejurările excepționale se aplică și în cazul în care perioada deja acordată, împreună cu prelungirea solicitată, este mai mică de 24 de luni.
- 32 Högsta förvaltningsdomstolen consideră că formularea articolului nu exclude niciuna dintre cele două interpretări. Högsta förvaltningsdomstolen consideră că susținerile reprezentantului general cu privire la finalitatea dispozițiilor nu sunt suficiente pentru a stabili sensul acestora. Curtea de Justiție a Uniunii Europene nu pare să fi examinat această problemă și, prin urmare, în opinia Högsta förvaltningsdomstolen, nu există suficiente indicații pentru a se pronunța în speță. Prin urmare, este necesar să se adreseze Curții de Justiție a Uniunii Europene o cerere de decizie preliminară.

Întrebare

- 33 Având în vedere considerațiile care precedă, Högsta förvaltningsdomstolen solicită un răspuns la următoarea întrebare.
- 34 Articolul 251 din Codul vamal al Uniunii trebuie interpretat în sensul că trimiterea din cuprinsul alineatului (3) la alineatele (1) și (2) înseamnă că cerința privind împrejurările excepționale prevăzută la alineatul (3) se aplică numai în cazul în care o perioadă deja acordată, împreună cu o prelungire solicitată, ar avea ca efect faptul că perioada totală pe durata căreia mărfurile pot rămâne sub regimul respectiv depășește 24 luni? Sau articolul trebuie interpretat în sensul că cerința privind împrejurările excepționale de la alineatul (3) se aplică tuturor cererilor de prelungire, cu alte cuvinte, chiar dacă perioada deja acordată, împreună cu prelungirea solicitată, nu depășește perioada de 24 de luni prevăzută la alineatul (2)?